

T.C.
PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ
II. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİ ÇALIŞTAYI
RAPORU

Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü tarafından 21 Nisan 2026 tarihinde “Öğrenen, Üreten, Dönüştüren Hemşirelik Öğrencileri” temasıyla II. Öğrenci Çalıştayı’nı düzenlenmiştir. Çalıştaya toplam 437 öğrenci katılmıştır. Çalıştay, açılış konuşmaları ve folklor gösterisi ile başlamıştır. Program kapsamında önceki çalıştayın değerlendirme raporu paylaşılmış, ardından öğrencilerin öğrenme, öğrendiğini uygulama, liderlik, yönderlik ve temsil süreçlerini daha etkili yönetmelerine yönelik oturumlar düzenlenmiştir. Bu kapsamda hemşirelik öğrencileri ilk iki oturumda; yapay zekâ destekli öğrenme, kendi kendine öğrenme, kanıta dayalı öğrenme ve uygulama ortamında bakım planı yapma ve uygulama konularında sunumlar gerçekleştirmiştir. İlgili konularda her sınıf düzeyinde öğrencilerin görüşlerini bildirmesi için Google formlar oluşturulmuş ve öğrenciler ile paylaşılmıştır. Öğrencilerin Google Formlar aracılığıyla vermiş oldukları geri bildirimler kendi akranları tarafından çalıştayda sunulmuştur. Her oturumda öğrencilerimizin sunumları profesyonel bakış açıları ile desteklenmiştir. Son oturumda ise temsil, dayanışma ve yönderliği güçlendirmeye yönelik öğrenci toplulukları ve dernek sunumları yapılmıştır. Son olarak etkinlik memnuniyeti ile ilgili öğrencilerden geri bildirim alınmıştır. Ayrıca bir sonraki eğitim öğretim yılında 3. Öğrenci çalıştayının yapılmasına karar verilmiştir.

I. OTURUM ÖĞRENMEYİ ÖĞRENMEK: KENDİ ÖĞRENMESİNİ YÖNETEN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ

Çalıştay kapsamında gerçekleştirilen ilk oturum, “Öğrenmeyi Öğrenmek: Kendi Öğrenmesini Yöneten Hemşirelik Öğrencileri” başlığıyla düzenlenmiş olup oturum kapsamında dört farklı sunum gerçekleştirilmiştir. Sunumlarda hemşirelik öğrencilerinin yapay zekâ destekli öğrenme ve kendi kendine öğrenme yöntemlerine ilişkin deneyimleri paylaşılmış, ardından bu deneyimler profesyonel perspektif doğrultusunda değerlendirilmiştir. Oturum boyunca öğrenmeyi öğrenme, öz düzenleme becerileri, bireysel öğrenme sorumluluğu, mesleki gelişim, yapay zekâ kullanımı ve teknolojinin hemşirelik eğitimine etkileri gibi önemli konular ele alınmıştır.

Bizim Deneyimimiz: Yapay Zekâ Destekli Öğrenme

Bu sunumda öğrencilerin yapay zekâ kullanım alışkanlıkları, eğitim süreçlerindeki deneyimleri, yapay zekâyâ yönelik tutumları ve etik yönü değerlendirilmiştir. Sunumda, öğrencilerin dijital cihaz kullanım süreleri, yapay zekâyı hangi sıklıkta ve hangi amaçlarla kullandıkları incelenmiş; ayrıca yapay zekânın eğitimde sunduğu fırsatlar ve oluşturabileceği riskler ele alınmıştır.

Yapay zekâ destekli öğrenme süreçlerine ilişkin uygulanan ankete 328 öğrenci katılmıştır. Katılımcıları %86,7’si kadındır. Sınıf düzeylerine göre incelendiğinde; %22,1’i birinci sınıf, %36,4’ü ikinci sınıf, %19,7’si üçüncü sınıf ve %21,8’i dördüncü sınıftır. Öğrencilerin günlük dijital cihaz kullanım sürelerinin yüksek olduğu ve %90’ından fazlasının en az 3 saat ekran başında vakit geçirdiği belirlenmiştir. En sık kullanılan yapay zekâ araçları ChatGPT ve Google Gemini olarak belirlenmiştir. Yapay zekâ araçlarının eğitim süreçlerinde aktif şekilde kullanılmaya başlandığı görülmüştür. Öğrencilerin %87,6’sı hiç yapay zekâ eğitimi almamışken %72,1’i doğru ve etik kullanım için desteğe ihtiyacı olmadığını belirtmiştir.

Öğrencilerin yapay zekâyı en çok; ilaçlar hakkında bilgi edinme, anlaşılması zor konuları basit ve anlaşılır şekilde açıklama, uzun ve karmaşık metinleri anlaşılır şekilde özetleme, ödev yapma, ders notlarını daha sade ve anlaşılır bir dile dönüştürme ve tıbbi terminolojiyi anlayabilme amacıyla kullandıkları vurgulanmıştır. Genel olarak öğrenciler akademik gelişimlerini kolaylaştırmada yapay zekâyı sıklıkla kullanmaktadır.

Ayrıca öğrencilerin yapay zekâyâ yönelik tutumlarının genel olarak olumlu olduğu; akademik performansı arttırdığı, klinik uygulamada faydalı olduğu, mesleki gelişimi desteklediği ifade edilmiştir. Bununla birlikte bağımlılık oluşturabileceği ve etik sorunlara yol açabileceğine de dikkat çekilmiştir. Ayrıca öğrencilerden %55,5’i yapay zekâ kullanımının anlaşılmasından çekinmediğini belirtmiştir.

Sunumun son bölümünde dijital ve mesleki etik konusu ele alınmış; yapay zekâ kullanımında bilinçli yaklaşımın, etik ilkelerin korunmasının ve teknolojinin kontrollü kullanımının önemi vurgulanmıştır. Öğrencileri %46,6’sı yapay zekadan aldığı bilgileri doğruladığını ifade etmiştir. Yapay zekanın kullanımının etik açıdan riskli olduğu konusunda ise %39,6’sı “kararsızım” ve %32,3’ü “evet” yanıtını vermiştir. Öğrencilerin dijital ve mesleki etik konusunda kararsızlıkların mevcut olduğu görülmüştür. Buna karşın öğrencilerin %72,3’ü hastaların klinik verilerini yapay zekâ araçlarına girmedikçe ifade

etmiştir. Bu da dörtte üçünün etik açıdan duyarlı olduğunu göstermektedir. Ayrıca hocaların ödevlerde yapay zekâ kullanımına bakış açısını ise %46'sı kısıtlayıcı olarak değerlendirmiştir. Sonuç olarak bu sunum; yapay zekânın eğitim süreçlerinde önemli fırsatlar sunduğunu ancak etik ve bilinçli kullanım gerektirdiğini ortaya koymaktadır.

Bizim Deneyimimiz: Kendi Kendine Öğrenme

Sunumda hemşirelik öğrencilerinin “kendi kendine öğrenme” deneyimleri ele alınmıştır. Öğrencilerin kendi kendine öğrenme tekniklerini bilme düzeyi, kullanım sıklığı, öğrenme yönetimi ve öz düzenleme süreci incelenmiştir. Kendi kendine öğrenme; bireyin öğrenme ihtiyacını belirlemesi, hedef koyması, uygun öğrenme yöntemlerini seçmesi, süreci yönetmesi ve öğrenme sonuçlarını değerlendirmesi olarak tanımlanmıştır. Sunumda ayrıca bu becerinin motivasyon, öz yeterlilik, zaman yönetimi ve metabilşsel farkındalık gibi unsurlardan oluştuğu vurgulanmıştır.

Kendi kendine öğrenme süreçlerine ilişkin uygulanan ankete 484 öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin %67,1'i en çok kişisel çalışma ortamında çalışmayı tercih ettiğini ve %67,2'si kendi kendine öğrenme yöntemlerini bildiğini belirtmiştir. Öğrenme tekniklerini e kadar bildikleri ve bu teknikleri hangi sıklıkla kullandıkları incelenmiştir. Sonuçlara göre öğrencilerin büyük çoğunluğu; aktif hatırlama, aralıklı tekrar, zihin haritası, akran öğretimi tekniği, Feynman tekniği, öz değerlendirme tekniği, pomodoro tekniği ve yansıtıcı günlük tekniği gibi yöntemleri bildiğini ancak aktif kullanmadığını ifade etmiştir. Bu durum öğrencilerin öğrenme stratejileri konusunda belirli bir farkındalığa sahip olduğunu ancak uygulamaya koymadan zorlandığını göstermektedir. Buna karşın öğrencilerin %49'u yapay zekâ destekli öğrenme yönetimini ve %52,1'i Cornell not alma tekniğini aktif kullandığını ifade etmiştir.

Sunumda öğrencilerin öğrenme tekniklerini kullanım sıklığına da yer verilmiştir. Öğrencilerin çoğunlukla aralıklı tekrar yaptığı, aktif hatırlama kullandığı, öğrendiği konuyu başka birine anlatarak pekiştirdiği, çalışmadan önce hedef belirlediği ve hatalarını analiz ettiği görülmüştür. Bunun yanında yapay zekâ araçlarından destek alma davranışının da oldukça yaygın olduğu belirtilmiştir. Bu sonuçlar öğrencilerin daha planlı, aktif ve teknoloji destekli öğrenme alışkanlıkları geliştirdiğini göstermektedir. Yapay zekâ destekli öğrenme sunumun dikkat çeken başlıklarından biridir. Öğrencilerin en sık kullandığı araçların ChatGPT ve Gemini olduğu belirtilmiştir. Öğrenciler bu araçları bilgiye hızlı erişim, konu tekrarı, soru çözümü, özet çıkarma ve öğrenmeyi kolaylaştırma amacıyla kullanmaktadır. Ayrıca öğrencilerin önemli bir kısmı yapay zekâ destekli öğrenme konusunda daha fazla eğitim almak istediğini ifade etmiştir.

Sunumda öğrencilerin en etkili bulduğu öğrenme yöntemleri de değerlendirilmiştir. Sonuçlara göre en etkili yöntem Cornell not alma tekniği olarak görülmektedir. Bunu Feynman tekniği ve yapay zekâ destekli öğrenme takip etmektedir. Öğrenciler bu yöntemlerin bilgiyi düzenleme, konuyu daha iyi anlama ve öğrenmeyi kalıcı hale getirme açısından yararlı olduğunu düşünmektedir.

Öğrenme yaklaşımı bölümünde öğrencilerin önemli bir kısmının konular arasında bağlantı kurduğu ve öğrendiği bilgileri günlük yaşamla ilişkilendirdiği belirtilmiştir. Bu durum derin öğrenme yaklaşımına işaret etmektedir. Ancak bazı öğrencilerin hâlâ sınav odaklı çalıştığı ve anlamaktan çok not almaya

önem verdiği de görülmüştür. Böylece öğrenciler arasında hem anlamaya dayalı hem de ezbere dayalı öğrenme yaklaşımlarının birlikte bulunduğu anlaşılmaktadır.

Sunumda öğrencilerin öğrenme sürecinde karşılaştığı engeller de ele alınmıştır. Öğrencilerin en çok dikkat dağınıklığından etkilendiği ifade edilmiştir. Bunun yanında yoğun ders ve staj programları, zaman yönetimi sorunları ve çalışma ortamındaki verimsizlik gibi etkenlerin öğrenmeyi zorlaştırdığı anlaşılmaktadır. Öğrenciler daha verimli öğrenebilmek için özellikle yapay zekâ destekli öğrenme yöntemleri konusunda eğitim almak istediklerini belirtmiştir.

Son bölümde probleme dayalı öğrenme yöntemi değerlendirilmiştir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu vaka analizlerini faydalı bulduğunu, grup çalışmalarının öğrenmeye katkı sağladığını ve araştırarak öğrenmenin etkili olduğunu ifade etmiştir. Probleme dayalı öğrenmenin motivasyonu artırdığı ve kendi kendine öğrenme becerisini geliştirdiği düşünülmektedir. Bununla birlikte bazı öğrenciler süre yetersizliği, kalabalık gruplar ve yoğun staj programı gibi nedenlerle uygulamada çeşitli zorluklar yaşadıklarını belirtmiştir.

Yapay Zeka ile Etkili Öğrenme: Profesyonel Perspektif

Doç. Dr. Ulaş İliç tarafından gerçekleştirilen “Yapay Zeka ile Etkili Öğrenme: Profesyonel Perspektif” başlıklı sunumda yapay zekâ kavramı açıklanmış ve yapay zekânın insan gibi düşünebilme ya da davranabilme becerisine sahip yazılımlar olarak tanımlandığı ifade edilmiştir. Yapay zekânın sağlık, eğitim, psikoloji ve öğrenme süreçlerinde giderek daha fazla yer aldığı belirtilmiştir. Ayrıca sağlık alanında yapay zekânın yanlış kullanımının ciddi sonuçlara yol açabileceği örneklerle açıklanmıştır.

Sunumda “hype döngüsü” kavramı üzerinden yapay zekâ teknolojilerine yönelik toplumsal yaklaşım değerlendirilmiştir. Yapay zekânın ilk dönemlerde büyük bir heyecanla karşılandığı ancak zamanla hataları ve sınırlılıklarının fark edilmesiyle kullanıcıların hayal kırıklığı yaşayabildiği ifade edilmiştir. Özellikle hemşirelik alanında yapay zekâyâ yönelik kaygı ve korkuların eğitim ve deneyim ile azaltılabileceği vurgulanmıştır. Sunumda, hemşirelik öğrencilerinin büyük kısmının yapay zekâ eğitimi almadığı ve önemli bir bölümünün bu eğitime ihtiyaç duymadığını düşündüğü belirtilmiş; oysa hızla gelişen teknolojik süreç nedeniyle bu konuda farkındalık ve eğitim ihtiyacının önemli olduğu ifade edilmiştir.

Doç. Dr. Ulaş İliç, yapay zekâdan etkili sonuç alabilmek için doğru iletişim kurmanın önemine dikkat çekmiştir. Yapay zekâyâ soru sorarken kişinin kendisini tanıtmayı, ne amaçla bilgi istediğini belirtmesi ve nasıl bir yanıt beklediğini açıklamasının daha kaliteli sonuçlar sağlayacağı ifade edilmiştir. Ayrıca spesifik ve açık ifadeler kullanmanın önemine değinilmiş; genel sorular yerine ayrıntılı ve sınırları belirlenmiş istemlerin daha etkili sonuçlar oluşturduğu örneklerle gösterilmiştir.

Sunum kapsamında yapay zekâ kullanımında bağlam oluşturma, mantıksal sıralama, adım adım çözüm isteme, ortak bir dil geliştirme, alternatif çözümler talep etme ve geri bildirim verme gibi stratejiler üzerinde durulmuştur. Yapay zekâdan alınan bilgilerin mutlaka kontrol edilmesi gerektiği özellikle vurgulanmış; kullanıcıların önemli bir kısmının sonuçları doğrulamadığının risk oluşturduğu belirtilmiştir.

Sunumun en dikkat çekici bölümlerinden biri etik ve güvenlik konuları olmuştur. Özellikle hasta mahremiyeti ve kişisel verilerin korunması açısından yapay zekâ kullanımında dikkatli olunması gerektiği ifade edilmiştir. KVKK kapsamında değerlendirilebilecek kişisel bilgilerin yapay zekâ sistemleriyle paylaşılmaması gerektiği vurgulanmış; hasta isimleri yerine anonim ifadelerin kullanılması önerilmiştir. Yapay zekânın yalnızca yardımcı bir araç olduğu, temel bakım süreçlerinde insan dokunuşunun ve empatik yaklaşımın yerini alamayacağı belirtilmiştir.

Sunumun sonunda yapay zekânın öğrenciler tarafından doğrudan ödev üretme aracı olarak kullanılmasının gerçek öğrenmeyi engelleyebileceği ifade edilmiştir. Bunun yerine yapay zekânın özetleme, yapılandırma ve öğrenmeyi destekleme amacıyla kullanılması gerektiği belirtilmiştir. Öğrencilerin elde ettikleri bilgileri kendi araştırmaları ve yorumlarıyla birleştirmelerinin gerçek öğrenmeyi sağlayacağı vurgulanmıştır. Ayrıca hemşirelik mesleğinde teknolojinin önemli bir destekleyici araç olmasına rağmen, hastayı iyileştiren temel unsurun her zaman insanın şefkati ve profesyonel yaklaşımı olduğu ifade edilmiştir.

Sonuç olarak bu sunum kapsamında yapay zekâ kullanımına ilişkin güncel bilgiler paylaşılmış; öğrencilerin hem akademik hem de klinik yaşamlarında kullanabilecekleri önemli farkındalıklar kazanmaları hedeflenmiştir. Özellikle hızla gelişen teknoloji çağında hemşirelik öğrencilerinin eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeleri, teknolojiyi bilinçli kullanmaları ve yaşam boyu öğrenme anlayışını benimsemeleri gerektiği vurgulanmıştır.

Kendi Kendine Etkili Öğrenme: Profesyonel Perspektif

Doç. Dr. Emel Sarıtaş tarafından gerçekleştirilen “Kendi Kendine Etkili Öğrenme: Profesyonel Perspektif” başlıklı sunumda öncelikle öğrenme kavramı açıklanmış ve öğrenmenin bireyin çevresiyle etkileşimi sonucunda oluşan kalıcı davranış değişikliği olduğu vurgulanmıştır. Ardından “öğrenmeyi öğrenme” kavramı ele alınmış; bunun yalnızca bilgi edinmek değil, bireyin bilgiyi nasıl daha etkili öğrenebileceğini keşfetmesi anlamına geldiği ifade edilmiştir. Avrupa Yeterlilikler Çerçevesi doğrultusunda öğrenmeyi öğrenmenin; bireyin öğrenme sürecini başlatabilmesi, sürdürebilmesi, organize edebilmesi ve zamanı etkili yönetebilmesi ile ilişkili olduğu belirtilmiştir.

Sunumda öğrenmeyi öğrenme süreci üç temel boyutta değerlendirilmiştir. Üstbilişsel boyutta bireyin kendi öğrenme sürecinin farkında olması, hangi noktada zorlandığını analiz etmesi ve öğrenme sürecini değerlendirmesi üzerinde durulmuştur. Bilişsel boyutta özet çıkarma, kavram haritası oluşturma ve bilgiyi yapılandırma gibi stratejilerin önemi vurgulanmıştır. Duyuşsal boyutta ise motivasyon, özgüven ve merak duygularının öğrenme üzerindeki etkisi ele alınmıştır. Özellikle zor konular karşısında vazgeçmemek ve öğrenmeye karşı olumlu tutum geliştirmek gerektiği ifade edilmiştir.

Doç. Dr. Emel Sarıtaş, öğrenmeyi öğrenme kavramının akademik yaşamda nasıl uygulanabileceğine ilişkin örnekler de sunmuştur. Öğrencilerin yaptıkları hataları analiz ederek eksiklerini belirlemelerinin, farklı öğrenme stratejileri geliştirmelerinin ve dikkat dağıtıcı unsurları yöneterek öz düzenleme becerilerini geliştirmelerinin etkili öğrenmenin temelini oluşturduğu belirtilmiştir. Ayrıca günümüzde bilginin hızla değişmesi nedeniyle ezber bilgiden çok bilgiye ulaşma ve bilgiyi yönetme becerisinin

önemli hale geldiği vurgulanmış ve öğrenme becerisinin hemşirelik mesleğindeki önemi üzerinde durulmuştur.

Kanıtla dayalı uygulamalara uyum sağlama, klinik karar verme süreçlerinde hata riskini azaltma, yeni nesil tıbbi teknolojileri etkili kullanma ve hasta eğitiminde rol model olma gibi alanlarda öğrenmeyi öğrenmenin büyük katkı sağladığı ifade edilmiştir. Ayrıca sürekli gelişen sağlık sisteminde hemşirelerin lisansüstü eğitimler, sertifika programları ve uzmanlık süreçlerinde kendi öğrenme stratejilerini yönetebilmesinin profesyonel gelişim açısından önemli olduğu belirtilmiştir. Mesleki tükenmişliğin önlenmesinde de öğrenmeyi öğrenme becerisinin destekleyici olduğu vurgulanmıştır.

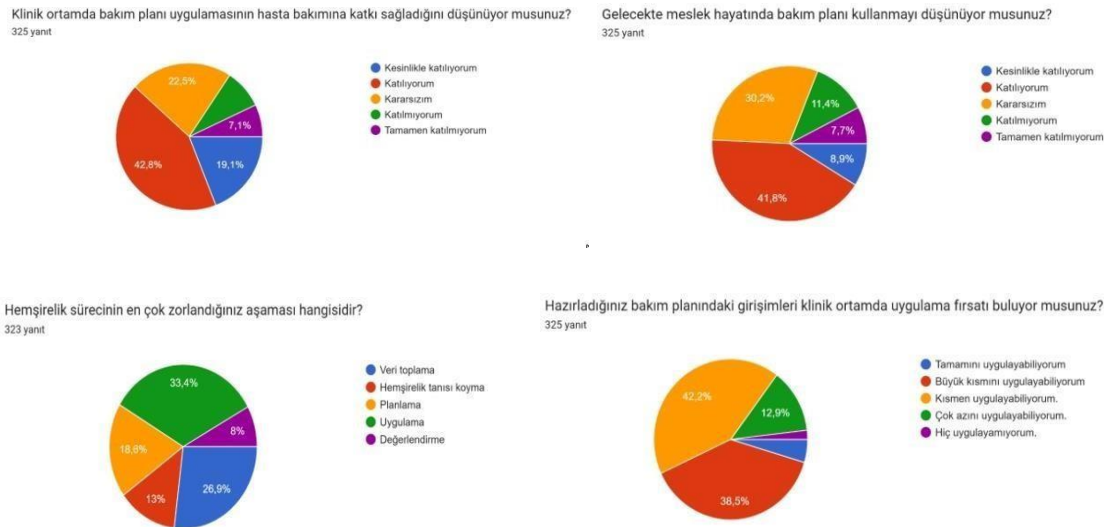
II. Oturum: KANITLA ÖĞRENEN, PLANLA YÖNETEN, UYGULAMAYA DÖNÜŞTÜREN ÖĞRENCİLER

Öğrenci Gözüyle: Bakım Planını Klinik Pratikte Kullanmak

Hemşirelik öğrencisi tarafından hazırlanan bu sunum hemşirelik öğrencilerinin bakım planını klinik uygulamaya aktarırken yaşadıkları güçlükleri incelemektedir. Sunumda bakım planının tarihsel gelişimi Florence Nightingale'in gözlem ve kayıt temelli bakım anlayışına dayandırılmıştır. 1950'lerde hemşireliğin bilimsel bir meslek olarak gelişmesiyle bakım planı kavramının oluştuğu, 1970'lerde ise hemşirelik sürecinin: veri toplama, tanı koyma, planlama, uygulama, değerlendirme basamaklarıyla sistematik hale geldiği açıklanmıştır.

Bakım planının: bireye özgü bakım sağlama, bakımın sistematik yürütülmesi, hasta güvenliğini artırması, ekip içi ortak iletişim dili oluşturması, bakımın etkinliğini artırması açısından önemli olduğu vurgulanmıştır.

Öğrencilere bakım planıyla ilgili bazı sorular sorulmuş yanıtları aşağıdaki gibi olduğu görülmüştür;

Klinik uygulamalarda bakım planındaki girişimleri uygularken en sık yaşanan sorunlar öğrencilere sorulmuş 324 öğrenciden yanıt alınmıştır. En sık işaretlenen yanıtlar yoğun iş yükü (%67.4), hemşirelerin desteklememesi (%43.4), not kaygısı (%41.5), hata yapma korkusu (%48.6) şeklindedir. Öğretim elemanlarının uygulamada yeterince destekleyici olmaması, bakım planındaki girişimlerin

uygulamaya geçirilememesi, uygulama süresinin yetersizliği, teorik bilgi eksikliği, kendini yetersiz hissetme verilen diğer cevaplardan bazılarıdır.

Sunumun en dikkat çekici bölümlerinden biri öğrencilerin klinik uygulamalarda bakım planındaki girişimleri uygularken yaşanan sorunların çözümü ile ilgili önerileri olmuştur. Öğrencilerin ifadesiyle bazı çözüm önerileri aşağıdaki gibidir;

- ✓ “Hemşireler öğrencileri yük olarak görmesin.”
- ✓ “Öğretim elemanları uygulamalarda yanımızda olsun.”
- ✓ “Yarım gün staj verimsiz geçiyor.”
- ✓ “Not kaygısı yaşatılmasın.”

Sunumun sonunda bakım planı uygulama süreci ile ilişkili yaşanan problemlere yönelik çözüm önerisi olarak; öğrenciye daha fazla uygulama fırsatı verilmesi, klinik hemşirelerinin öğrencilere rehberlik etmesi, öğretim elemanlarının aktif klinik desteği, uygulama ağırlıklı eğitim modelinin geliştirilmesi önerilmiştir.

Öğrenci Gözüyle: Kanıta Dayalı Klinik Uygulamalar

Hemşirelik öğrencileri tarafından hazırlanan bu sunum “Öğrenci Gözüyle Kanıta Dayalı Klinik Uygulamalar” konusunu ele almaktadır. Sunumda öncelikle “kanıt” kavramı tanımlanmış ve kanıtın; bilimsel araştırmalar, klinik uzmanlık ve hasta tercihleriyle desteklenen güvenilir bilgi olduğu açıklanmıştır. Kanıta dayalı hemşirelik: en güncel bilimsel kanıtın, hemşirenin klinik deneyiminin, bireyin tercihleriyle birlikte kullanılması şeklinde tanımlanmıştır. Ayrıca kanıta dayalı karar verme sürecinde PICO yöntemi örneklerle açıklanmıştır

Sunumda kanıt kullanımının sağladığı yararlar maddeler halinde açıklanmıştır:

- ✓ Hasta güvenliğini artırması,
- ✓ Komplikasyonları azaltması,
- ✓ Bakımda standardizasyon sağlama,
- ✓ Maliyet etkinliği oluşturma,
- ✓ Hemşirenin mesleki özerkliğini güçlendirmesi,
- ✓ Bakım kalitesini artırması.

Öğrencilerin bilimsel kanıta ulaşabilmesi için kullanılan veri tabanları ayrıntılı şekilde tanıtılmıştır: PubMed, CINAHL, Scopus, Web of Science, Cochrane Library, Google Scholar, ScienceDirect, TR Dizin, DergiPark. Bunların ardından klinik örnekler üzerinden veri tabanı tarama süreçleri anlatılmıştır. Genel olarak sunumda, öğrencilerin klinik bakım uygulamalarında bilimsel kanıtı etkin kullanmasının önemini ve doğru literatür tarama becerilerinin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Klinikte Kanıta Dayalı Uygulama ve Bakım Planı Yönetimi

Bölümümüzün öğretim elamanı tarafından hazırlanan bu sunumda hemşirelikte kanıta dayalı uygulamaların (KDU) gelişimi, klinik bakım planı yönetimi ve uygulamada karşılaşılan sorunlar ele alınmıştır. Sunumda kanıta dayalı uygulamaların ortaya çıkış nedeninin bakım kalitesini artırma, hasta güvenliğini sağlama ve standart bakım oluşturma gereksinimi olduğu belirtilmiştir. Sunumda çeşitli

araştırma örneklerine yer verilmiş; algoritma rehberliğinde sunulan bakımın basınç yaralarını önlemede etkili olduğu, ayrıca yoğun bakım ünitelerinde uygulanan bakım paketlerinin enfeksiyon oranlarını azaltmada olumlu sonuçlar sağladığı belirtilmiştir.

Kanıtı dayalı uygulamaların yaygınlaşmasının önündeki engeller hem hemşireler hem öğrenciler açısından değerlendirilmiştir. Engeller arasında:

- ✓ Yoğun iş yükü,
- ✓ Zaman yetersizliği,
- ✓ Araştırma sonuçlarına erişimde güçlük,
- ✓ Bilgi eksikliği,
- ✓ Kurum desteğinin yetersizliği,
- ✓ Bakım planlarının sadece evrak olarak görülmesi yer almaktadır.

Sunumda bakım planı yönetimine ilişkin araştırma sonuçlarında, hemşirelik öğrencilerinin bakım planlarını teorik açıdan yararlı bulmalarına rağmen uygulama sürecinde çeşitli güçlükler yaşadığı belirtilmiştir. Özellikle veri toplama, hemşirelik tanısı koyma ve uygun girişimleri belirleme aşamalarının öğrenciler için zorlayıcı olduğu vurgulanmıştır. Hemşireler ise bakım planı uygulamalarında zaman yetersizliği, hasta yoğunluğu ve bakım planlarının klinikte uygulanabilirliğine ilişkin sorunlar yaşadıklarını ifade etmiştir.

Sunumun sonunda çözüm önerileri sunulmuştur:

- ✓ Eğitimlerin artırılması,
- ✓ Akademik-klinik iş birliğinin güçlendirilmesi,
- ✓ Bakım planlarının not odaklı değil uygulama odaklı değerlendirilmesi,
- ✓ Bakım planlarının aktif klinik kullanımının teşvik edilmesi gerektiği belirtilmiştir.

III. Oturum: ÖĞRENCİLİKTEN LİDERLİĞE: TEMSİL, DAYANIŞMA VE YÖNDERLİK

II. Hemşirelik Öğrenci Çalıştayı'nın son oturumu kapsamında öğrenci toplulukları, mesleki örgütlenme yapıları ve akran destek mekanizmalarına yönelik sunumlar gerçekleştirilmiştir. Oturumda öğrencilerin hem akademik hem de sosyal süreçlerde aktif rol almasının önemi vurgulanmış; mesleki dayanışma, örgütlenme bilinci ve öğrenci katılımını destekleyen yapılar tanıtılmıştır. Oturum başlıklarının her biri öğrenciler tarafından katılımcılara sunulmuştur.

Hemşirelikte Birlik ve Farkındalık Topluluğu Tanıtımı

Oturumda ilk olarak Hemşirelikte Birlik ve Farkındalık Topluluğu tanıtılmıştır. Topluluğun kuruluş amacı, yönetim yapısı ve yıl içerisinde düzenlediği sosyal, bilimsel ve farkındalık etkinlikleri hakkında bilgi verilmiştir. Sunumda topluluğun hemşirelik öğrencilerinin sosyal, kültürel ve mesleki açıdan gelişimini desteklemeyi amaçladığı ifade edilmiştir. Sunumu gerçekleştiren topluluk yönetim kurulu başkanı olan öğrencimiz, topluluk olarak Dünya Resüsitasyon Günü kalp masajı etkinliği, meme kanseri farkındalık etkinlikleri, diyabet ve ilk yardım farkındalık çalışmaları, kadın hakları ve kadına şiddet sempozyumu, LÖSEV farkındalık etkinliklerini organize ettikleri, öğrenci çalıştaylarına destek

verdikleri, bilgi yarışmaları, geziler ve sosyal etkinlikler gibi faaliyetler yürüttükleri hakkında katılımcılara bilgi sunmuştur.

Türk Hemşireler Derneği Öğrenciler Temsilciliği

Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu (THDÖK) sunumunda ise mesleki örgütlenmenin hemşirelik mesleği açısından önemi üzerinde durulmuştur. Sunumda Türk Hemşireler Derneği'nin kuruluş amacı, öğrenci komisyonunun yapısı, faaliyet alanları ve öğrencilere yönelik çalışmaları hakkında bilgi verilmiştir. Mesleki hak ve sorumlulukların bilinmesi, hemşirelik öğrencilerinin bilimsel ve sosyal gelişmelerinin desteklenmesi, mesleki dayanışmanın güçlendirilmesi ve öğrencilerin örgütlenme bilinci kazanmasının önemine değinilmiştir. Ayrıca öğrenci komisyonu tarafından düzenlenen bilimsel etkinlikler, sempozyumlar ve farkındalık çalışmalarından örnekler paylaşılmıştır.

Öğrenci Hemşireler Derneği Tanıtımı

Oturum kapsamında Öğrenci Hemşireler Derneği (ÖHDER) tanıtım sunumu da gerçekleştirilmiştir. Sunumda ÖHDER'in Türkiye genelindeki hemşirelik öğrencilerini kapsayan ulusal bir öğrenci derneği olduğu, öğrenci hemşire, akademisyen, klinisyen arasında iş birliği sağlamayı ve öğrenci hemşireleri bilinçlendirerek onların haklarını korumayı amaçladığı, bilimsel, sosyal ve kültürel etkinliklerle öğrenci hemşirelerin mesleki gelişimini desteklediği ifade edilmiştir. Derneğin misyonu, vizyonu, yönetim yapısı ve ulusal/uluslararası faaliyetleri hakkında bilgi verilmiş; hemşirelik öğrencilerinin erken dönemde mesleki örgütlenme bilinci kazanmasının önemi vurgulanmıştır. Ayrıca sunumda yer alan ve dernek bünyesinde düzenlenen sempozyumlar, kariyer etkinlikleri, bilimsel toplantılar ve uluslararası temsil faaliyetleri hakkında örneklerde katılımcılarla paylaşılmıştır.

Akran Yönderlik Sisteminin Tanıtımı

Son olarak Akran Yönderliği (Mentorluk) Programı sunumunda komisyonun işleyişi, görev alanları ve öğrencilere sağladığı katkılar ele alınmıştır. Sunumda komisyonun öğrenci uyum süreçlerini desteklemek amacıyla oluşturulduğu, eşleşme süreçlerinin planlanması, eğitimlerin düzenlenmesi ve sürecin koordinasyonunun akademik danışmanlar ve öğrenci temsilcileri iş birliğiyle yürütüldüğü ifade edilmiştir. Akran desteği programında menti- mentor iletişiminin sağlanmasıyla, özellikle üniversiteye uyum, iletişim ve öğrenciler arası dayanışma açısından önemli katkılar sağladığı vurgulanmıştır.

Son ola Çalıştay memnuniyet anketinde sorular 1 (çok yetersiz) ve 5 (çok yeterli)/ 1(tamamen katılmıyorum) ve 5 (tamamen katılmıyorum) sayıları arasında puanlanmaktadır. Memnuniyet anketinin genel toplam puan ortalaması 3,83±0,99 olarak hesaplanmıştır.